

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1824

Doknr.
392463

Dato
09-03-2021

Folketingets Social- Indenrigsudvalg har d. 11. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 349 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 349:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Mikkel trak en nitte i postnummer-lotteriet: Hjælpe midler forsvandt med flytning til Aarhus", bragt den 11. februar 2021 på stiftens.dk, herunder redegøre for, hvorfor hjælpemidlet ikke følger borgeren uanset flytning, og vil ministeren ændre dette?"

Svar:

Alle borgere skal naturligvis have den nødvendige hjælp og støtte i hverdagen, som kan bidrage til at lette deres tilværelse. Dette gælder, uanset hvor i landet man bor.

Hver enkelt kommune kan imidlertid fastsætte et vejledende serviceniveau inden for de lovgivningsmæssige rammer. Et sådant vejledende serviceniveau er et udtryk for den enkelte kommunalbestyrelses prioriteringer og bidrager til at forventningsafstemme i forhold til, hvilken hjælp man som borger kan få fra sin kommune.

Når en borger flytter fra én kommune til en anden, er det op til den nye bopælskommune at vurdere borgerens sag ud fra en konkret og individuel vurdering sammenholdt med det vejledende serviceniveau, som den nye bopælskommune har fastsat.

Vi har i Danmark kommunalt selvstyre, hvilket betyder, at en lang række beslutninger kan træffes tæt på borgerne ud fra lokale ønsker og behov. Det, mener jeg, grundlæggende er et fornuftigt princip. Det betyder også, at kommunerne – vel at mærke inden for lovgivningens rammer – kan fastsætte sit serviceniveau på de forskellige velfærdsområder.

Derved kan der inden for lovgivningens rammer på grund af de kommunalt fastsatte vejledende serviceniveauer forekomme kommunale forskelle på, hvad kommunerne vurderer, at borgere med handicap kan få støtte til. Et vejledende serviceniveau skal dog altid fraviges, hvis forholdene i den enkelte sag ud fra en konkret og individuel vurdering tilsiger det.

Jeg er meget optaget af, at forskellene i den hjælp og støtte, man kan få, ikke må blive for store. Ligesom jeg mener, at der er behov for at se på, hvordan vi kan gøre hjælpen mere fleksibel, så det er lettere at beholde den hjælp, man

allerede har fået tildelt (hvis ens situation i øvrigt er uændret). Dét vil være en oplagt problematik at tage op i regi af det nye partnerskab for retssikkerhed og tillid på handicapområdet, som jeg for ganske nyligt har nedsat, og hvor Kommunernes Landsforening, Dansk Socialrådgiverforening og Danske Handicaporganisationer deltager.

Med venlig hilsen
Astrid Krag